

gerne vil blive siddende, men hvis man nu forestillede sig, at der ville blive et ønske i den danske befolkning om en almindelig udskiftning på regeringsbænkene, ville der jo meget hurtigt ske det, at en kommende finansminister ville se på, om den pågældende vil være hundrede procent loyal over for den ny arbejdsgiver. Og der vil være et lille gran af tvivl, hvis man på den måde, som det er tilfældet, er medlem af Socialdemokratiet. Man må formode, at en ny regering jo ikke bliver socialdemokratisk, medmindre vælgerne ønsker det i hvert fald.

Så vi må regne med, at der *kan* blive et problem i forhold til den loyalitet, som helt sikkert vil ligge i forhold til det medlemskab, man nu har. Derfor er det, jeg spørger statsministeren: Kan statsministeren så ikke se, at det ikke er særlig betryggende, at det ikke er særlig ønskeligt, at vi på den måde ser embedsfolk i Danmark, der er politisk aktive?

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Per Skaarup. Nej, undskyld: hr. Per Kaalund.

Per Kaalund (S):

Det er i orden.

Jeg vil gerne følge lidt op på spørgsmålet, specielt hr. Peter Skaarups bemærkning om »i stigende grad« og så det med det partipolitiske, for jeg mener som statsministeren, at vi har et ganske udmærket embedsapparat her i landet, som er partipolitisk neutralt, og vi har et meget genomsigtigt system.

Jeg har haft lejlighed til at arbejde sammen med adskillige embedsmænd, som også har været politisk engagerede. Eksempelvis har to på hinanden følgende medicinaldirektører i dette land været medlem af et stort borgerligt parti og valgt til offentlige råd og er derefter gået over i en direktørstilling, og samarbejdet dér har fungeret upåklageligt. Og det er jeg overbevist om at det også vil gøre i andre sammenhænge.

Så jeg vil sådan set gerne bede statsministeren bekræfte, at vi har et neutralt embedsapparat, og at vi ikke har berufsverbot her i landet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2805

5) Til statsministeren af:

Charlotte Antonsen (V):

»Vil statsministeren oplyse, hvad han agter at foretage sig i anledning af, at miljø- og energiministeren den 8. maj vildledte Folketinget, idet miljø- og energiministeren gav udtryk for, at Europaudvalget havde taget stilling til Kyoto?«

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan sige som besvarelse af fru Charlotte Antonsens spørgsmål, at regeringen lægger meget vægt på, og jeg vil gerne understrege: meget vægt på, at vi har et godt og et velfungerende samarbejde med Folketingets Europaudvalg. Og regeringen vil naturligvis også fremover leve op til den praksis for forhandlingsoplæg i Folketingets Europaudvalg.

Må jeg sige til fru Charlotte Antonsen, at for så vidt angår den konkrete sag, så har miljø- og energiministerens redegørelse herfor i et brev, der netop er oversendt til Europaudvalget i dag, og det taler, synes jeg, på udmærket vis for sig selv, og det skal jeg også henholde mig til.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg kan forstå, at statsministeren er enig med mig i, at der har været tale om en vildledning af Folketinget den 8. maj, for ellers var der jo ikke nogen grund til at undskylde nu.

Statsministeren siger, at man agter fremover at leve op til den praksis, vi har haft hidtil, og det er også det, vi ønsker, men hvad agter statsministeren helt konkret at foretage sig, for at vi kan genindføre en praksis, som betyder, at Europaudvalget ikke bliver taget til indtægt for mandater, vi aldrig har givet?

Gitte Lillelund Bech (V):

Med baggrund i statsministeren svar lød det, som om statsministeren ikke havde tænkt sig at foretage sig noget i anledning af, at miljø- og energiministeren den 8. maj har vildledt Folketinget, men statsministeren orienterede i sit svar alene om, at miljø- og energiministeren nu har oversendt et brev til Europaudvalget.

Mit spørgsmål er helt konkret: Hvad agter statsministeren at gøre over for miljø- og energiministeren på baggrund af denne her vildledning?